

Další varianty formátu IMAX

[Formát IMAX](#) má několik dalších technických variant, které vycházejí ze stejných formátů a principů.

První variantou byl OMNIMAX®, v současné době označován jako IMAX® DOME. Tato technologie je založena na snímání a projekci ultraširokoúhlým objektivem typu rybí [oko](#) s [úhlem záběru](#) 180°. Filmová kopie je promítána na hemisférickou plochu podobnou planetáriu. Na rozdíl od běžného planetária je projekční polokulová plocha skloněna o 28° směrem dopředu. Diváci v sedadlech napůl sedí a napůl leží. Opěradla sedadel proto mají robustnější konstrukci a sedadla v předních řadách jsou výrazněji sklopená směrem vzad. Promítaný obraz obklopuje diváky v úhlu 180° v horizontálním směru a v úhlu 110° ve vertikálním směru. Prvním kinem využívajícím technologii OMNIMAX se stal Reuben H. Fleet Space Theater v San Diegu v roce 1973.

Na [světové](#) výstavě ve Vancouveru v roce 1986 měl premiéru [IMAX 3D®](#), který využívá při projekci [polarizace světla](#) a vytváří efekt [3D kina](#). [První filmy](#) byly promítány dvěma promítacími stroji podporujícími [technologie IMAX](#), které byly umístěné vedle sebe. V současné době je používán speciální [projektor](#), který promítá oba obrazy najednou.

Prvním [3D filmem](#), promítaným ve Vancouveru byl snímek *Transitions*, jehož námětem byly vlaky a různé jiné dopravní prostředky.

Místo [polarizačních filtrů](#) na [objektivech](#) promítacího stroje a [polarizačních brýlích](#), lze 3D efektu dosáhnout i elektronickými závěrkovými [brýlemi](#). Jejich základní součástí jsou tekuté krystaly, které střídavě zakrývají [světlo](#) dopadající do pravého a levého oka. Toto zakrývání pravého a levého oka je synchronizováno s promítacím strojem.

Modifikací tohoto systému je IMAX® Solido. [Film](#) se promítá z jednoho [filmového pásu](#), na kterém se pravidelně po každém filmovém okénku střídají dvojice obrazů určené pro pravé a levé oko. Oddělení obrazů i tomto případě zajišťují elektronické závěrkové brýle. Aby se zabránilo blikání obrazu, bylo nutné zvýšit promítací [frekvenci](#) filmu na dvojnásobek.

Střídání jednotlivých okének filmu pro každé oko by při běžné promítací frekvenci (tj. 24 okének za [sekundu](#)) probíhalo dvakrát pomaleji než u běžně promítaného filmu. Aby byl zajištěn stejný interval sledu obrázků pro každé oko, byla frekvence střídání okének na plátně zvýšena na dvojnásobek.

Proto tento systém s výhodou používá technologii IMAX® HD založenou právě na projekci 48 filmových okének za sekundu.

Jediný titul, u něhož je tato technologie použita, je film *Echoes of the Sun*, který je alternativně upraven i pro projekci s polarizačními brýlemi.

Další z technických variant formátu IMAX se nazývá IMAX® MAGIC CARPET a využívá dvou projektorů. Jeden promítá obraz na plátno jako u běžného formátu IMAX a druhý obraz je promítán pod sedadla diváků. Tím vzniká efekt „kouzelného koberce“ a diváci prožívají iluzi, že létají v prostoru.

Podle dostupných informací byl touto technologií natočen film *Flowers in the Sky*.